

ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ТА ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Гончарук І.С.

студентка,

Науковий керівник: **Безродна С.М.**

кандидат економічних наук,

Буковинський державний фінансово-економічний університет

ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ТЕХНОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

На сучасному етапі існування суспільства, яке можна охарактеризувати бурхливим розвитком науки і техніки, охорона навколишнього середовища стає однією з найбільш наукомістких і актуальних завдань, які висунула науково – технічна революція (НТР) [3].

В Україні промисловий комплекс за інтенсивністю впливу на довкілля посідає провідне місце. Коло загроз та ризиків, які супроводжують господарювання та технологічний розвиток галузей поширюється. Не зважаючи на значний спад виробництва, екологічні проблеми у регіонах та містах України останніми роками стають все більш гострими.

Забезпечення високого рівня техногенної та екологічної безпеки в Україні є однією із головних цілей переходу до екологічного розвитку.

Теоретичні і методологічні основи вивчення екологічних проблем технологічного розвитку промисловості України представлені в працях таких вчених О. Бойко, М. Згуровський, С. Кораблін [4, 5], В. Александрова, А. Амоша, О. Барановський, Л. Безчасний, В. Геєць та ін.

До основних антропогенних факторів розвитку екологічної кризи в Україні належать передусім великі промислові комплекси сировини, енергії, води, повітря, земельних просторів і водночас найпотужніші джерела практично всіх видів забруднень (механічних, хімічних, фізичних, біохімічних).

За мірою і характером впливу (згідно з обсягами промислових відходів) вирізняють паливно-енергетичний, металургійний, хімічний та будівельний комплекси.

Головними причинами, що призвели до загрозливого стану довкілля;

- застарілі технології виробництва та обладнання;
- високий рівень концентрації промислових об'єктів;
- несприятлива структура промислового виробництва з високою концентрацією екологічно небезпечних виробництв;
- відсутність належних природоохоронних систем (очисних споруд, оборотних систем водозабезпечення тощо);
- відсутність надійного правового та економічного механізмів, які стимулювали б розвиток екологічно безпечних технологій та природоохоронних систем;
- відсутність належного контролю за охороною довкілля [2].

Досягнення сталого розвитку в Україні може бути здійснено за рахунок створення соціально-економічної системи, здатної до постійного вдосконалення екологізації виробництва.

Екологічно чисте виробництво (ЕЧВ) формує активну стратегію спрямовану на інноваційний розвиток, конструктивне вирішення екологічних проблем та має інтегрований характер [1].

Найбільш характерними ознаками екологічно чистого виробництва є:

- інноваційний підхід до розв'язання екологічних проблем протягом життєвого циклу продукції, а також усіх параметрів, що входять до системи виробництва;
- покращення екологічних параметрів, які інтегруються в базових показниках продукції, технології та послуг;
- оптимізація виробництва з метою зменшення обсягів споживання сировини, матеріалів та енергоносіїв, рециркуляції та повнішого використання матеріалів;
- зменшення обсягів утворення відходів, їх переробки та використання;
- використання відходів одного виробництва як сировини для іншого [6].

Досвід показує, що впровадження екологічно чистого виробництва відіграє позитивну роль у формуванні на підприємствах активної екологічної політики. Ефект від впровадження екологічно чистих виробництв може бути як економічним, пов'язаним зі збільшенням прибутковості

виробництва, так і екологічним, пов'язаним зі зменшенням негативного впливу підприємства на природне середовище. Від успішного вирішення цих проблем залежить здоров'я людей, продуктивність їхньої праці. Саме промислова екологія є найвдалішим шляхом для вирішення проблем навколишнього середовища.

Список використаних джерел:

1. Белякова О.В. Екологічні інновації – шлях розвитку ринку екологічно чистих товарів / О.В. Белякова // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. – № 1. – С. 7-15.
2. Зеркалов Д.В. Проблеми екології сталого розвитку: (монографія) / Д.В. Зеркалов – Київ, – 2012. – 272 с.
3. Катков М.В. Техноекологія. Конспект лекцій (для студентів 4 курсу денної форми навчання напряму підготовки 6.040106 – «Екологія, охорона навколишнього середовища та збалансоване природокористування») / М.В. Катков; Харків. – 2013. – 44 с.
4. Кораблин С. Курсовые тупики сырьевых экономик / С. Кораблин // Дзеркало тижня. – 2010. – № 4. – 809 с.
5. Кораблин С. Україна постіндустріальна / С. Кораблин // Дзеркало тижня. – 2010. – 874 с.
6. Пирог О.В. Інвестиційна діяльність в промисловому секторі регіону: теорія та методика оцінки: монографія / О.В. Пирог. – Д.: Дніпропетровськ – 2010. – 148 с.

Соколенко Л.Ф.

старший викладач,

Сумський національний аграрний університет

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІ ТА ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНИМ РОЗВИТКОМ РЕГІОНУ

Сучасний стан навколишнього природного середовища всіх без виключення регіонів України характеризується прискоренням індустріального зростання, погіршенням якості природних умов існування людства протягом життя одного покоління, швидким споживанням ресурсів, перевищенням відтворювані можливості природних систем Землі, недостатністю фінансових ресурсів і відносно невеликим набором методів фінансування екологоорієнтованих заходів. Через це актуальним є аналіз світового